

cane) skvika, cika; (d' uomo) jaukanje, jauk; (schiamazzo) halabuka, graja; (strido) vriska.

urna, f. (archeol.) urna, žara; glasačka žara; žara za izvlačenje lutrijskih brojeva; — *ceneraria*, pepeonica.

uro, m. tur, divlji vó.

uromanzia, f. gatanje u mokraču.

urrà!, m. e inter. hura!

urta, f. *avere in* — *uno*, imati nekoga na zubu, biti na nekoga kivan.

urtamento, m. sudar; udar; napad; guranje, gurnuće, rinuće, turnuće.

urtare, v. a. jako udariti, zakačiti; gurnuti, rinuti, turnuti; (col gomito) komnuti, komati; (poco a poco) turkati; (col piede) šorati; (fig.) vrijeđati, uvrijediti (osjećaje); — *i bicchièri*, kucati, kucnuti se čašama; — *direttamente*, biti odlučno protivno, boriti se odlučno, bez pošte; — *piède con piède* (del cavallo), kositi se; || v. n. udariti se; sudariti se; spotaknuti se, zapeti o što; (contrastare) prepirati se; — *colla testa nel muro*, lupiti glavom o zid; — *colle corna*, bosti se, boriti se rogovima.

urtata e urtatura, f. V. urtamento.

urto, m. guraj, gur; (fig.) gužvanje, gnječenje; (col piède) šor, šoraj; (col gomito) zalaktica; (colpo) udar, udarac; — *colle corna*, trubnuće; *dare un* —, turnuti, gurnuti; *prendere in* —, kivan biti na, imati na zubu; *essere in* — *con uno*, prepirati se s nekim.

urtonata, f. (pop.) e **urtone**, m. jako gurnuće, turnuće, rinuće; jak udar.

usabile, ag. porabljiv, uporabljiv; *ciò non è più* —, to nije za uporabu.

usanza, f. običaj, navada; (moda) nošnja; *all'* —, po običaju; *è fuor d'* —, nije više u običaju; *prender in* — *qc.*, priučiti se nečemu; — *inveterata*, starodavni običaj.

us-are, v. a. (far uso) upotrebiti, upotrebljavati, služiti se, poslužiti se čim; rabiti što; (un' arte) baviti se čim; (logorare) iznositi, poderati što. || v. n. (costumare) običavati, imati običaj;

(frequentare) često pohoditi, posjećivati; družiti se, općiti s kim; (carnalmente) bludovati, bluditi. || v. imp. biti u običaju, rabiti; (assuefarsi) priviknuti se, obiknuti se (čemu); *usami la cortesia di*, učini mi ljubav.

usatamente, av. ponajviše; obično.

usato, p. p. di *usare*. || ag. trošan, poaban, iznošen; istrošen, iznuren, slab, oslabljen; otrcan (predmet); običan, navadan, vikao, navikao, obikao; rabljen; *un abito* —, istrošeno odijelo. || m. *secondo l' usato*, prema (po) običaju.

usatto, m. (stòr.) koprice, dokoljenice; čizma, škornja.

usbérgo (-ghi), m. (stòr.) oklop; (fig.) okrilje; *l' — della legge*, pod zaštitom zakona; *sotto l' — del sentirsi puro*, pod okriljem čiste savjesti.

uscetto, m. dim. vratanca u vratima.

usciale, m. staklena vrata.

usciana, f. udar vratima (pri zatvaranju u ljutini); *dare un'* —, zasnuti vratima.

uscire, m. (portinaio) vratar; uređovni poslužnik; sudski poslužnik.

uscimento, m. izlazak, izlaz; izlaženje, izlazak; (fig.) napad (riječima), ispad.

uscio (-sci), m. vrata, vratnica, kapija; *prender l' —*, izići; *metter all' —*, istjerati; *forzar l' — di qd.*, na silu ući kod nekoga; — *segreto*, tajna vrata; — *a vetri*, a *cristalli*, staklena vrata; — *finto*, lažna vrata; — *rientrante* (nel muro), pokretna vrata; (fig.) *stringere tra l' — e il muro*, staviti o zid; *essere tra l' — e il muro*, biti u škripcu; *essere a — e bottega*, boraviti tik jedan drugoga; (prov.) *chi vien dietro sèrri l' —*, poslije mene potop.

uscìolo, m. dim. V. uschetto.

uscire (esco, esci, esce; usciamo, uscite, escono; uscirò; perf. usci; fut. uscirò; cong. esca), v. n. izaći, izlaziti (far capo) dopirati do, prostirati se do, izbijati na; (di pubblicazioni) izići, biti objavljen; (spuntar fuori) izniknuti, micati; raspupiti se; — a